

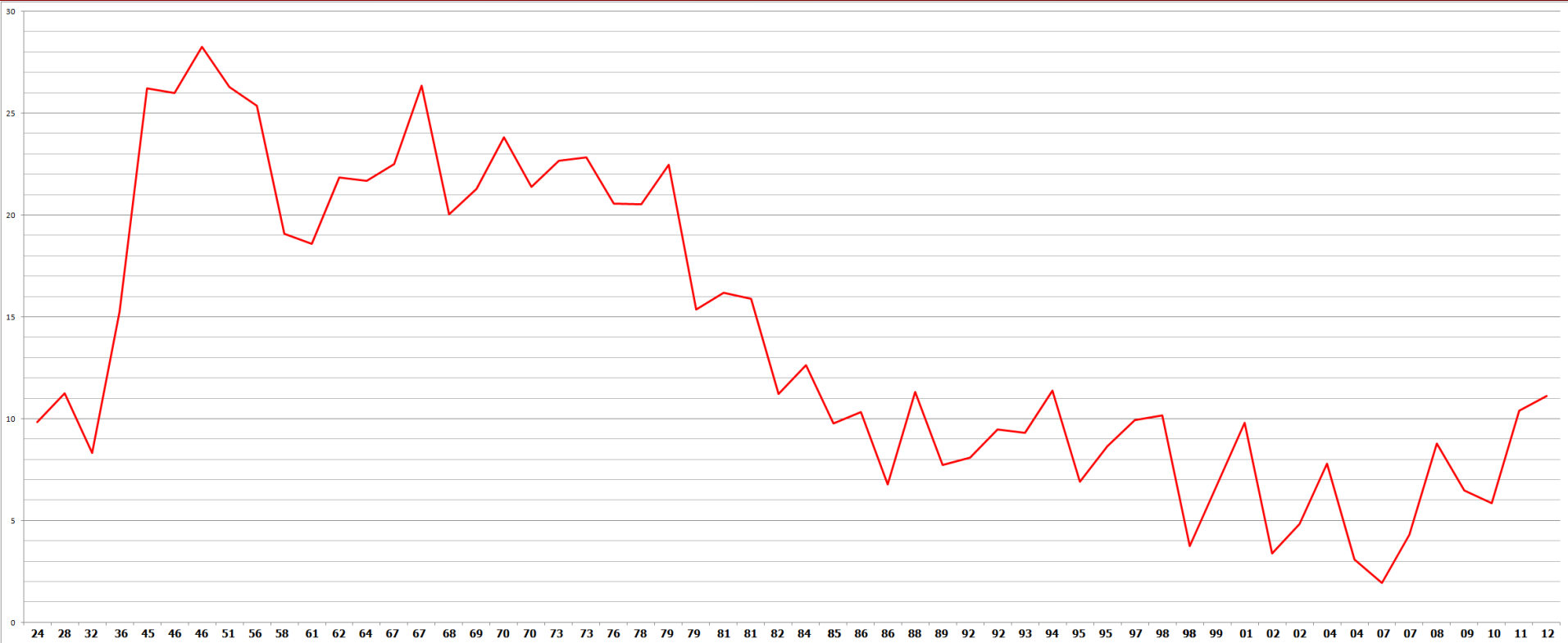
Komunistická strana Francie

Francouzská politika a politické strany

Komunistická strana Francie

- je těžké zaujmout neutrální postoj (buďto pro nebo proti)
- strana pevného jádra, vzorných voličů, dobře organizovaní
- strana masová (800 000 členů v roce 1946)
- problém vztahu k Moskvě
- uznávají po dlouhá léta revoluci jako metodu k dosažení cíle
- studená válka ve Francii je promítnutá do konfrontace PCF a ostatní (podpora Sovětské politiky ve střední Evropě)
- neprošly destalinizací jako jiné strany - po celou dobu jsou „stalinskou protirežimní stranou“

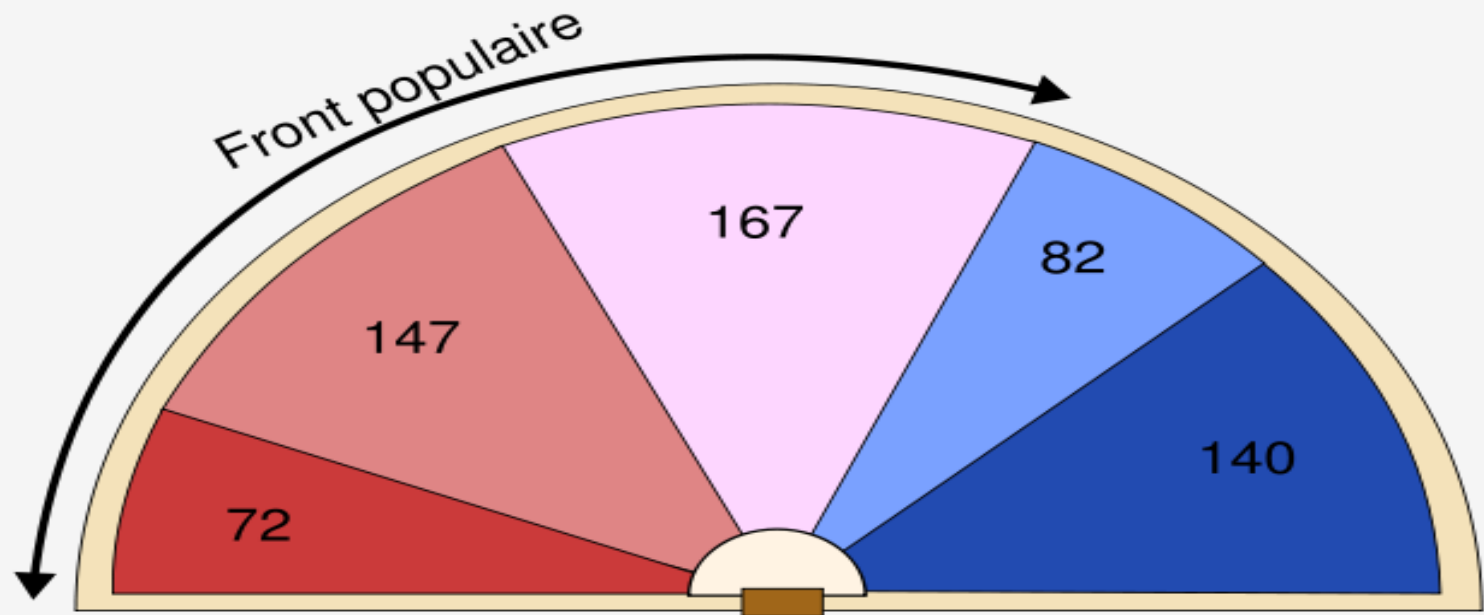
PCF 1924 - 2012

PCF 1920 - 1940

- Vzniká na konci roku 1920 jako v jiných zemích Evropy odštěpením od SFIO a jako reakce na úspěchy na den přesně před 100 lety
- Postupně plní požadavky III. internacionály a dochází k postupné přeměně na stranu „Sovětského typu“
- Rok 1924 – první volby, kterých se ve skutečnosti účastní SFIC (Francouzská sekce komunistické internacionály) 9,5% a 26 poslanců (SFIO – 104)
- 1928, parlamentní volby 11,3% a 12 poslanců, bolševizace strany, třídní boj apod.
- 1932, 8,4% a 11 poslanců
- 1936, 15,2% hlasů a 72 poslanců, dojde k dohodě, že z levicových stran zůstane do druhého kola voleb jen ten, kdo získá v prvním kole nejvíce hlasů a ostatní ho v tom podporují
- PCF ale se nakonec vládní role neúčastní

Lidová fronta

608 sièges à pourvoir

LA CHAMBRE DES DÉPUTÉS ÉLUE EN MAI 1936

PCF 1940 - 1947

- Za Vichy se o nich hovoří jako o straně 75 000 zastřelených, ale ve skutečnosti je to nižší číslo
- po roce 1944 se už PCF neprojevuje přímo jako strana „Sovětského svazu“, ale jako strana, která se snaží bránit zájmy nemajetných a chudých občanů Francie
- komunisté požadují vznik parlamentu o jedné komoře, kterému by patřila veškerá moc, v referendu to neprojde a dále oslabuje
- 1947, nedobrovolný odchod z vlády do opozice a zde zůstávají až do roku 1981

PCF dle Perottina

- Po roce 1946 a dále jsou opoziční stranou s velice dobrými výsledky, jsou vnímáni jako strana „Východu“ a protože tam neproběhla krize 30. let, nepotřebují podle nich pomoc USA
- dobrá spolupráce s odbory
- neustále těží z odboje let 1940 - 1944
- kritizují vládní dekolonizační politiku
- souhlasí s intervencí do centra Uher (1956)
- kritizují „monarchistickou“ ústavu a jsou jasnými zastánci „NE“ v roce 1958

PCF do roku 1968

- Kritika V. republiky a „nového systému“
- Spolupráce v rámci voleb, především prezidentských voleb 1965
- 1964, umřel Maurice Thorez, jeho nástupcem se stal Waldeck-Rochet
- absolvent studií v Moskvě, jeho rétorika byla sice umírněnější, ale pořád stejná ideologie a východiska

PCF a rok 1968 a 1969

- 1968, nový tajemník Georges Marchaise
- „počátek marginalizace“
- první člověk, který se připojil až v roce 1947 a nebyl na studijním pobytu v Moskvě 40 - 44
- Podpora osobních známých předchozího předsedy M. T.
- trochu polidštění a první náznak „odstalinštění“
- podpora sovětské zahraniční politiky, jejich kroky světu globálně prospívají
- 1969 - Prezidentské volby, **Jacques Duclos – 21,5%**
- Určitý úspěch v komunálních volbách v roce 1977

1980 - 1990

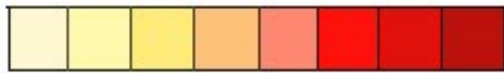
- 1981 – prezidentské volby, G.M. 15,5% a v druhém kole podporuje F.M.
- Předčasné volby do AN – první ministři ve vládě: Celkem 4 – ministerstvo dopravy, zdravotnictví, veřejné služby, práce a soc. věci
- Neshody nad sovětskou zahraniční politikou – Afganistán
- 1984 odchod z vlády
- 1986, nový volební systém nezajistil lepší podmínky a následné prezidentské volby 1988 potvrzují další „ústup ze slávy“ (cca 7% hlasů)

1990 a dále

- 1994, proměna stranické symboliky
- Robert Hue, nový předseda
- 1997, opětovný vstup do vlády
- Min. Dopravy, min. mládeže a sportu, státní sekretář, (turismus, doprava sport) a státní sekretář pro památky a kulturu
- Pronájem centrály, festival 100 let L'Humanité, deník založený 1904, Jean Jaurès

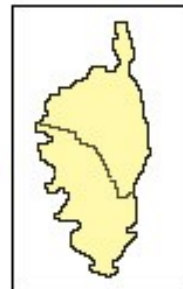
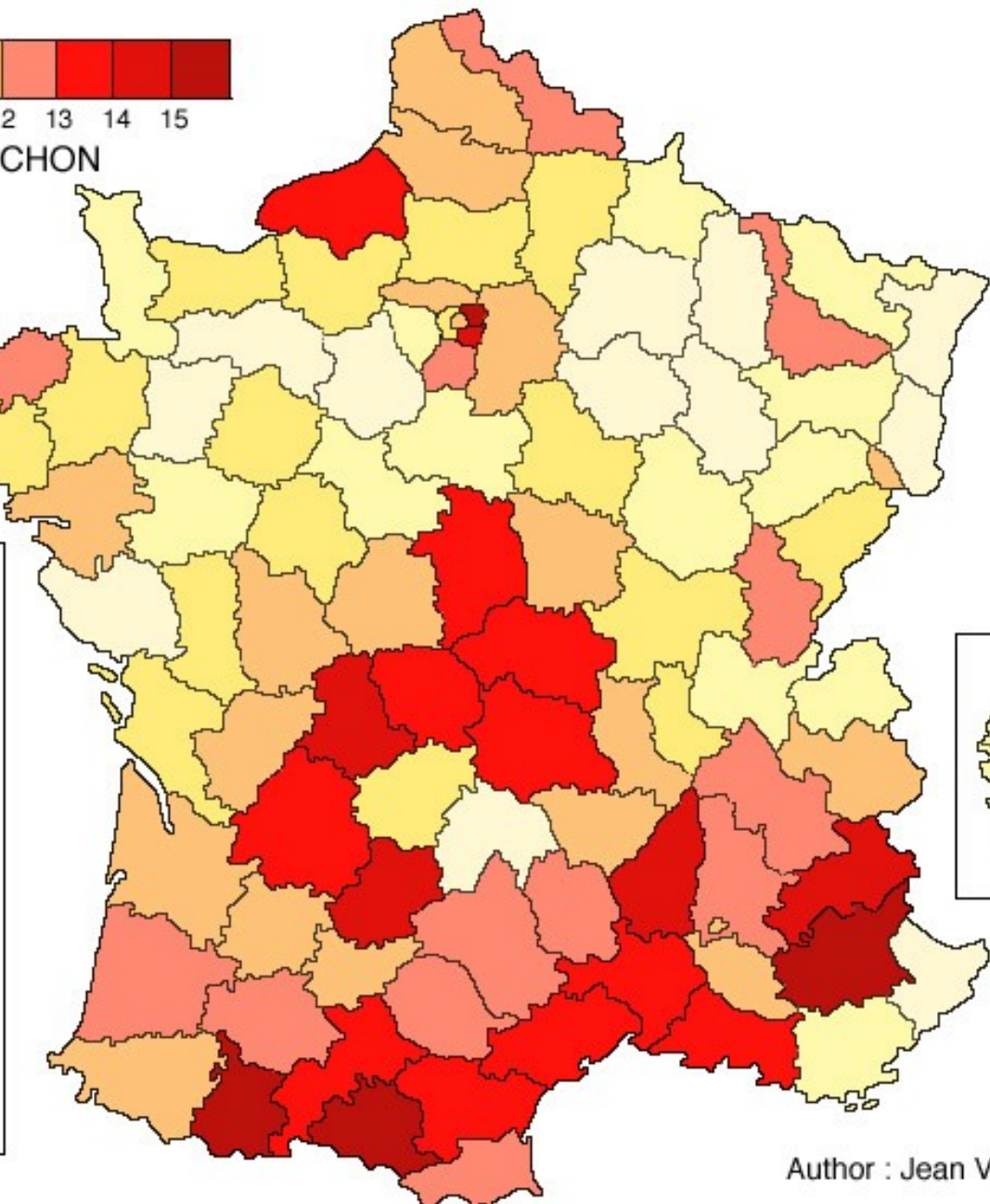
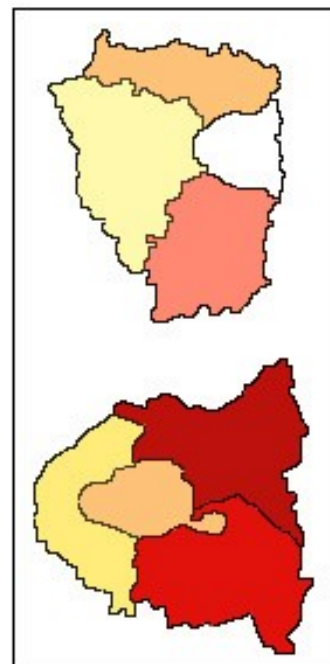
PCF 2002 – 2007 prez. volby

- Robert Hue 2002
- Max: ALLIER (03)
8,1%
- Min: BAS RHIN (67)
0,9%
- Francie 3,8%
- M.G. Buffet 2007
- Max: ALLIER (03)
4,55%
- Min: BAS RHIN (67)
0,54%
- Francie: 1,93 %

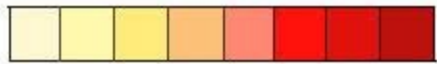

9 10 11 12 13 14 15

JEAN-LUC MELENCHON

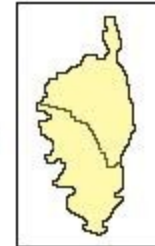
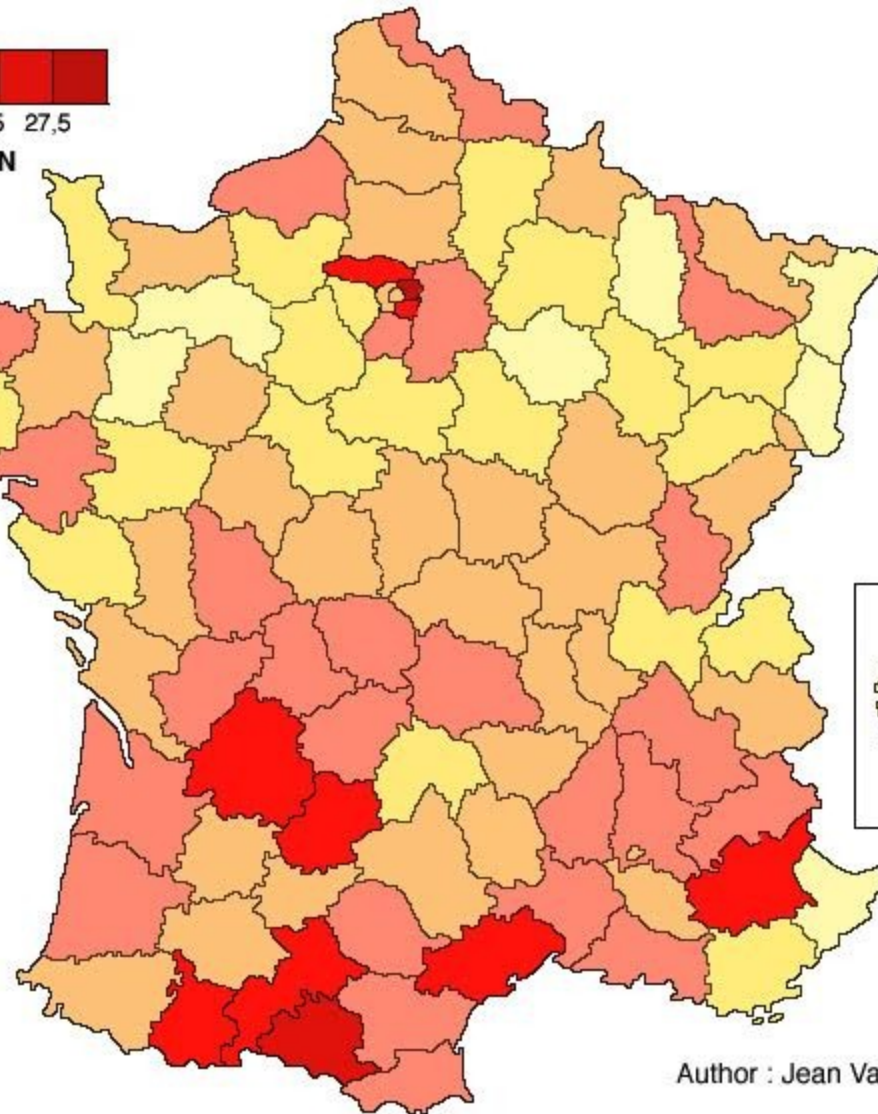
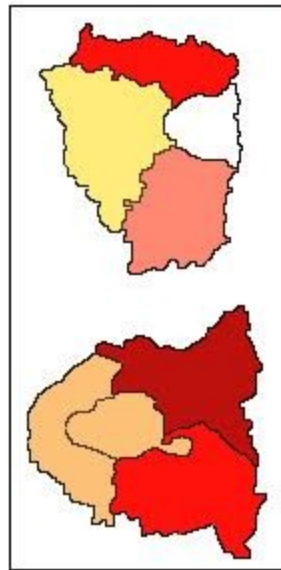

Author : Jean Vanlaer

12,5 15 17,5 20 22,5 25 27,5

JEAN-LUC MELENCHON

Author : Jean Vanlaer

PCF, hlasy,% a mandáty

1946	5430593	28,30	182
1951	5056605	26,4	103
1956	5514403	25,6	150
1968	4434832	20,0	34
1978	5870402	20,5	86
1986	2739925	9,8	35
1993	2331339	9,30	24
1997	2523405	9,92	35
2002	1216178	4,82	21
2007	1115719	4,92	15

Současná „PCF“

- Pierre Laurent – generální sekretář
- 2012, 2017 Jean-Luc Mélenchon
- 2017, 19,58 % a jen 1,57% na postup...
- 2017, cca 14% a 17 poslanců AN

Závěr

- nejlepší roky IV. Republiky, více jak 25%
- V. republika, nutná spolupráce s PS
- často vlastní prez. Kandidát
- od roku 1981 postupný pokles podpory
- Vládní strana, 1945, 1981 – 84, 1997 – 02
- Kooperace s dalšími subjekty, především Zelení, socialisté a radikálové